

ВПЛИВ ДИТЯЧОГО ХОРЕОГРАФІЧНОГО КОЛЕКТИВУ НА РОЗВИТОК ІНДИВІДУАЛЬНО-ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ

Проблема розвитку творчих здібностей особистості є однією з центральних в педагогіці, оскільки прогрес суспільства – це шлях постійної творчості, долання стереотипів і вироблення нових, нестандартних, часто несподіваних ідей, оригінальних підходів і шляхів до їх втілення. Ефективним чинником виховання творчої особистості виступає мистецтво, що є процесом і результатом художньо-творчої діяльності людини та надає перспективи для постійного творчого зростання.

Педагогічній науці відомі різні підходи до розвитку творчих здібностей засобами різних видів мистецтва. Практика свідчить, що становлення дитини як особи, причетної до творчості, виявляється у спілкуванні з мистецтвом танцю. Ця тема розкривається і у працях відомих науковців та балетмейстерів (В. Верховинця, Б. Колногузенка, А. Шевчук та ін.). Через танець формується внутрішній світ особистості, любов до життя, людини, природи, розвивається художній смак і творча уява. А творча уява людини – той ключик, який відчиняє перед нею двері у нове, досі не знане життя.

Виховати творчу особистість прагне кожен педагог-хореограф. Задатки творчості є у кожної дитини. Необхідно лише їх розкрити і активізувати. Дитячий вік має багатющі можливості для розвитку творчих здібностей.

Організація виховного процесу в дитячому хореографічному колективі ґрунтується на загальних закономірностях формування особистості, однак має специфічні особливості.

Мистецьке виховання в дитячому хореографічному колективі є цілеспрямованим впливом на розвиток творчих здібностей у процесі взаємодії педагога-хореографа і дитини. Керівник дитячого колективу має поєднувати високий професіоналізм фахівця-хореографа та педагога-вихователя, який володіє належними знаннями та мистецтвом керівництва колективом. Керівник змушений постійно шукати такі прийоми і методи роботи з колективом, які дозволяли б успішно вирішувати творчі та виховні завдання що стоять перед ним в той чи інший період часу.

Під час організації та проведення занять в дитячому хореографічному колективі доцільно використовувати танцювальні вправи різної спрямованості: пантомімічні (виразні рухи, пози, жести, міміка); музично-ритмічні (завдання на емоційне сприймання музики, музично-рухову координацію рухів та розвиток уваги, передачу ритмічного малюнка); творчі (імітаційні рухи, творчі ігри та завдання) [4, с. 88].

Під творчою діяльністю молодих аматорів у танці ми розуміємо здатність самотійно використовувати вивчені рухи в імпровізаційних

завданнях відповідно до особливостей музичного твору, його характеру; створювати нескладні танцювальні рухи під час відтворення художніх образів, самостійно вигадувати зміст і образи танцювальних етюдів, композицій, творчих ігор. Ігри, фантазування включають в себе вирішення розвивальних, пізнавальних, інтелектуальних, нестандартних, творчих завдань (І. Лернер, М. Махмутов, В. Моляко, Г. Сирота та ін.) [5].

Саме ігрова діяльність, є найдієвишим засобом формування особистісних якостей, творчих здібностей дітей. Потенційні можливості гри надзвичайно великі, особливо яскраво проявляється дитяча творчість у сюжетно-рольовій грі, де діти водночас діють як актори, режисери, декоратори, а не просто копіюють життєві образи та ситуації. Для дітей в колективі цей вид ігор є важливим засобом самовираження і творчого зростання.

Творча активність може починатися з наслідування. Наслідування – це не копіювання, а орієнтація на зразок. Воно не перешкоджає вияву своєрідності та індивідуальності дитини. У навчальній хореографічній діяльності бажано використовувати вправи на наслідування. Дитина сприймає, запам'ятовує і виконує те, що його цікавить, приваблює [6, с. 34].

Діти, які займаються в колективах хореографічного мистецтва, окрім звичайних уроків ведуть активну мистецьку діяльність, беруть участь у різноманітних фестивалях, та конкурсах, концертних програмах, змаганнях, зустрічаються з відомими митцями-хореографами, членами творчих спілок. Все це сприяє загальному розвитку дітей, виявленню їх здібностей і нахилів та прищеплення інтересу до творчої діяльності.

Отже, навчання у дитячому хореографічному колективі є одним з найбільш дійових факторів розвитку і виховання творчої особистості.

Список використаних джерел:

1. Шевчук А. Дитяча хореографія / Шевчук Антоніна. – К. : Шкільний світ 2008. – 126 с.
2. Березова Г. О. Хореографічна робота з дошкільнятами / Г. О. Березова. – 2 вид. – К. : Муз. Україна, 1989. – 208 с.
3. Колногузенко Б. М. Методика роботи з дитячим хореографічним колективом. Ч. І. Хореографічна робота з дітьми : навч. посібник / Б. М. Колногузенко. – Х. : ХДАК, 2005. – 153 с.
4. Михайлова М. А. Танцы, игры, упражнения для красивого движения. В помощь музыкальным руководителям, воспитателям и родителям / М. А. Михайлова, Н. В. Воронина. – Ярославль : Академия Холдинг, 2000. – 112 с.
5. Моляко В. А. Психология творческой деятельности / В. А. Моляко. – К. : Знание, 1978. – 45 с.
6. Пуляева Л. Є. Деякі аспекти методики роботи з дітьми в хореографічному колективі : навчальний посібник / Л. Є. Пуляева. – Тамбов : Вид-во ТГУ ім. Г. Р. Державіна, 2001. – 80 с.